

Μιννεάπολη: Αυτή η μάχη τώρα έχει δυο πλευρές

τι σημαίνουν οι ταραχές στην εποχή του COVID-19

CrimethInc¹

Οι διαδηλώσεις αυτή την εβδομάδα στη Μιννεάπολη σηματοδοτούν ένα ιστορικό ορόσημο στην εποχή του COVID-19. Όπως ισχυριστήκαμε [τον Μάρτιο](#), υπάρχουν μερικά πράγματα για τα οποία αξίζει να πεθάνει κανείς. [Η διαίχιση του καπιταλισμού δεν είναι ένα από αυτά](#). Κάποιοι από εμάς όμως αντιμετωπίζουμε απειλές ακόμα πιο θανάσιμες από τον COVID-19. Αξίζει να ρισκάρουμε τις ζωές μας για να παλέψουμε για έναν κόσμο στον οποίο κανείς δεν θα δολοφονείται με τον τρόπο που δολοφονήθηκε ο George Floyd – και αυτό που συμβαίνει στην Μιννεάπολη δείχνει ότι κάποιοι είναι έτοιμοι γι' αυτό.

Πριν ακόμα από το χτύπημα της πανδημίας, οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν ένα καζάνι που έβραζε, με ανισότητες, που επιδεινώνονταν ραγδαία, να πολώνουν τον πληθυσμό. Από τον Μάρτιο και μετά, βιώσαμε μια χωρίς ιστορικό προηγούμενο ανεργία μαζί με θανάσιμους κινδύνους που είχαν διασπαρεί μέσα στον πληθυσμό πάνω στις ίδιες φυλετικές και ταξικές γραμμές με τις προϋπάρχουσες ανισότητες. Η κυβέρνηση εφηύρε δισεκατομμύρια δολάρια για να ρίξει στις τσέπες των επικεφαλής των επιχειρήσεων αφήνοντας τους απλούς ανθρώπους αβοήθητους· οι επιχειρήσεις αναγκάζουν όσους έχουν ακόμα δουλειά να ρισκάρουν τις ζωές τους καθημερινά, εισάγοντας ταυτόχρονα νέες τεχνολογίες επιτήρησης και επιδιώκοντας να επισπεύσουν τον ρυθμό της αυτοματοποίησης. Εν ολίγοις, [αντιμετωπίζομαστε σαν πληθυσμός που περισσεύει για να ελεγχθεί με την κρατική βία και να θεριστεί από τον ιό](#).

Πολιτικοί σε ολόκληρο το πολιτικό φάσμα είναι συνένοχοι σ' αυτό. Μερικοί στηρίζονται περισσότερο στην ωμή βία για να σταθεροποιήσουν την κατάσταση, άλλοι είναι περισσότερο υπέρ μιας πιο ορθολογικής διαχείρισης, αλλά κανείς από όσους έχουν εξουσία δεν έχει ένα πραγματικό σχέδιο για το πώς θα αντιμετωπιστούν οι συστημικοί παράγοντες που, καταρχάς, μας έφεραν σ' αυτό το σημείο. Στην καλύτερη περίπτωση δανείζονται μια ρητορική και ενδιαφέροντα σημεία συζήτησης² από [καμπάνιες που εμείς ξεκινάμε](#), δείχνοντας – ακριβώς όπως συνέβη με τη φωτιά στο αστυνομικό τμήμα στη Μιννεάπολη – ότι [ο μόνος τρόπος για να δούμε κοινωνική αλλαγή είναι να αναλάβουμε δράση από τα κάτω ώστε να την επιβάλλουμε](#).

Παρ' όλα αυτά, μέχρι τις 26 Μαΐου, το κύριο ρήγμα στις Ηνωμένες Πολιτείες φαινόταν να είναι ανάμεσα στους υποστηρικτές του Τραμπ, που ήθελαν να προσποιούνται ότι δεν υπάρχει καμμία πανδημία σε εξέλιξη, και τους Δημοκρατικούς, που ήθελαν να φανούν ως οι προσεκτικοί και υπεύθυνοι, χωρίς να αντιμετωπίζουν οποιονδήποτε από τους παράγοντες που μας αναγκάζουν να βάζουμε τους εαυτούς μας σε κίνδυνο. Το θέαμα των συγκρούσεων μεταξύ ενός [τεχνητού ακροδεξιού κινήματος](#)³, που απαιτεί να “ανοίξει ξανά” η οικονομία, και ασυνήθιστα συγκρατημένων αστυνομικών να υπερασπίζονται τα κρατικά μέτρα κλεισίματος, εξυπηρετούν στον περιορισμό της πολιτικής συζήτησης σε ένα ψευδοδίλημμα επιλογής μεταξύ του είδους “ελευθερίας” που προάγουν οι καπιταλιστές και οι οπαδοί της λευκής κυριαρχίας, από τη μια, και το είδος “ασφάλειας” που τα ολοκληρωτικά καθεστώτα υπόσχονται πάντα να προσφέρουν, από την άλλη.

<https://twitter.com/crimethinc/status/1262440032239005699>

Η [Θαρραλέα αντίσταση στον αστυνομικό έλεγχο στη Μιννεάπολη](#) στις 26 και 27 Μαΐου, σε απάντηση στη βάνουση δολοφονία του George Floyd, δείχνει ότι ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων είναι

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://crimethinc.com/2020/05/28/minneapolis-we-have-crossed-the-rubicon-what-the-riots-mean-for-the-covid-19-era>.

2 Στμ. Στο πρωτότυπο: *talking points*.

3 Στμ. Στο πρωτότυπο: *astroturf far-right movement*.

έτοιμοι να αντιταχθούν στην κυβέρνηση και στην αστυνομία, βάζοντας ακόμα και τους εαυτούς τους σε μεγάλο κίνδυνο. Ακούμε τις φωνές ενός μέρους του πληθυσμού που σιωπούσε αυτούς τους δυο προηγούμενους μήνες – αυτούς που δεν είναι ούτε πλούσιοι φιλελεύθεροι ούτε συντηρητικοί γλείφτες – και προκύπτει ότι μαζί είμαστε αρκετά ισχυροί για να διαταράξουμε το στάτους κβο.

Τα γεγονότα στη Μιννεάπολη θα επεκτείνουν τη συλλογική φαντασία για το τι είναι δυνατόν, φαντασία που είχε συρρικνωθεί οδυνηρά εδώ και αρκετά χρόνια. Θα αλλάξουν τη συζήτηση για το πώς έρχεται η κοινωνική αλλαγή. Έχει γίνει φανερό ότι τα παρακάλια με εκλογικά μέσα προς αυτούς που κρατούν την πολιτική εξουσία είναι ένα αδιέξοδο. Η προσπάθεια να αλλάξουν τα πράγματα με τη δύναμη είναι ένα ρίσκο, αλλά είναι η μοναδική ρεαλιστική επιλογή που έχει απομείνει.

Είναι σημαντικό ότι η κινητοποίηση που μας έκανε να ξεπεράσουμε αυτό το κατώφλι ήταν μια αντίδραση την αστυνομική βία κατά των μαύρων, που ξεκίνησε από εκείνους που είναι οι αποδέκτες της λευκής κυριαρχίας και όλων των άλλων δυνάμεων καταπίεσης. Όπως **σημειώναμε** στα τέλη του 2017, οι **εξεγέρσεις ενάντια στην αστυνομική βία** που ξέσπασαν στη χώρα από το Φέργκιουσον στη **Βαλτιμόρη και πιο πέρα** ουσιαστικά σταμάτησαν μετά την εκλογή του Τραμπ. Ο λόγος για τον οποίο συνέβη αυτό δεν είναι καθαρός, αλλά σίγουρα δεν σταμάτησαν επειδή μειώθηκε, με οποιονδήποτε τρόπο, η αστυνομική βία. Η εξέγερση στη Μιννεάπολη φέρνει όλους τους “ανοιχτούς λογαριασμούς” εκείνης της περιόδου και πάλι στο “παιχνίδι”, αλλά σε ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο, στο οποίο πολύς περισσότερος κόσμος έχει ριζοσπαστικοποιηθεί, η κοινωνία είναι πολύ πιο πολωμένη ενώ είναι όλο και πιο καθαρό στον καθένα – είτε από τις σφαίρες της αστυνομίας είτε από τον COVID-19 είτε από την παγκόσμια κλιματική αλλαγή – ότι οι ζωές είναι σε κίνδυνο.

Οι συγκρούσεις στη Μιννεάπολη κυριαρχούν στις ειδήσεις από την Ελλάδα μέχρι τη Χιλή. Καλώς ή κακώς, οι Ηνωμένες Πολιτείες καταλαμβάνουν μια κεντρική θέση στην προσοχή που δίνεται στην παγκόσμια οικονομία – και εξαιτίας της πανδημίας, οι πάντες σε ολόκληρο τον κόσμο αντιμετωπίζουν παρόμοιες πιέσεις. Ιδιαίτερα στον παγκόσμιο Νότο – Βραζιλία, Ινδονησία, Νότια Αφρική – όπου πολλοί άνθρωποι βιώνουν την ίδια βαρβαρότητα που επιφυλάσσεται σε ανθρώπους όπως ο George Floyd, η εξέγερση στη Μιννεάπολη θα προσφέρει ένα παράδειγμα που και άλλοι θα μιμηθούν στους ερχόμενους μήνες.

Πώς θα αντιδράσει η άρχουσα τάξη; Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Τραμπ και οι υποστηρικτές του θα κατηγορήσουν τους Δημοκρατικούς ότι δεν μπορούν να ελέγξουν τις πολιτείες που κυβερνούν, και θα το χρησιμοποιήσουν αυτό για να υποδαυλίσουν τον ρατσιστικό φόβο μεταξύ όσων επωφελούνται από τα προνόμια των λευκών. Οι κεντρώοι Δημοκρατικοί θα ισχυριστούν ότι αυτού του είδους η αναταραχή είναι αυτό που συμβαίνει όταν ο **κανόνας του νόμου** δεν γίνεται σεβαστός στον Λευκό Οίκο, ελπίζοντας να ξαναπάρουν την εξουσία σε εθνικό επίπεδο – έστω κι αν η Μιννεσότα είναι υπο τη διακυβέρνηση των Δημοκρατικών αυτή τη στιγμή και ο νόμος είναι πάντα ένα όργανο της λευκής κυριαρχίας. Η Θεσμική Αριστερά θα παρουσιάσει τον εαυτό της ως μεσάζοντα, κάνοντάς μας την προσφορά να αποσυρθούμε από τους δρόμους και να τεθούμε υπό έλεγχο με αντάλλαγμα μερικές παραχωρήσεις.

Ευτυχώς, σε μια εποχή που το ίδιο το κράτος κατακερματίζεται σε αντίπαλες φράξιες, καμιά από αυτές τις ομάδες δεν έχει το απαιτούμενο πολιτικό κεφάλαιο για να εφαρμόσει μια μαζική άγρια κρατική καταστολή χωρίς να διατρέξει τον κίνδυνο να εγκαταλειφθεί από τις άλλες. Φαίνεται ότι κάθε φράξια θα ήθελε να είναι οι άλλες εκείνες που θα θεωρηθούν υπεύθυνες για την κλιμάκωση της κατάστασης. Σε κάθε περίπτωση, ο Τραμπ δεν είναι πλέον ο μόνος που κυριαρχεί στον κύκλο των ειδήσεων. Τώρα αυτός ο πόλεμος έχει δύο πλευρές.

Μόλις μια εβδομάδα πριν, μερικά ακροδεξιά στοιχεία προσπαθούσαν να πλασαριστούν ως αντιαστυνομικά, εξαιτίας των διαμαρτυριών για το “ζανάνοιγμα” της οικονομίας. Στη Μιννεάπολη, χτες το βράδυ, μέλη κάποιων ένοπλων πολιτοφυλακών εξέφραζαν την αμήχανη θέση να υπερασπίζο-

νται τους διαδηλωτές αλλά να αντιτίθενται στις λεηλασίες – μια αντίφαση που γίνεται κατάφωρα προφανής από τη στιγμή που παρατηρήσει κανείς προς ποια κατεύθυνση στρέφουν τα όπλα τους. Η δολοφονία, όπως φαίνεται, ενός διαδηλωτή στη Μιννεάπολη χτες το βράδυ από έναν αυτόκλητο φύλακα ενός μαγαζιού θα πρέπει να κάνει αρκετά ξεκάθαρο ότι αυτοί οι εθελοντές σεκιουριτάδες και οι μπάτσοι είναι το ίδιο πράγμα – φονιάδες – είτε φοράνε στολή είτε όχι.

Και τι πρέπει να κάνουμε εμείς; Θα πρέπει να μιλάμε ξεκάθαρα, σε οποιονδήποτε θέλει να ακούσει, για τους λόγους που ο κόσμος υπερασπίζεται τον εαυτό του. Θα πρέπει να **μοιραστούμε δεξιότητες** για το πώς κρατάμε ο ένας τον άλλο ασφαλή στον δρόμο. Θα πρέπει να ενισχύσουμε τα δίκτυά μας και να προετοιμαστούμε να συμμετέχουμε σε παρόμοια γεγονότα σε ολόκληρο τον κόσμο. Θα πρέπει να αντισταθούμε σε οποιαδήποτε προσπάθεια διαίρεσης όσων αλληλέγγυα δρουν από κοινού ενάντια στην αστυνομική βία, ιδιαίτερα στις θεωρίες συνωμοσίας για **εξωτερικούς υποκινήτες**. Θα πρέπει να εξηγήσουμε για μια ακόμα φορά γιατί **οι βανδαλισμοί και το πλιάτσικο είναι αποτελεσματικές και θεμιτές τακτικές διαμαρτυρίας**. Κάθε φορά που ο κόσμος υπερασπίζεται τον εαυτό του απέναντι στο αστυνομικό κράτος, θα πρέπει να είμαστε παρόντες αλληλέγγυα, προετοιμασμένοι να διατρέξουμε τους ίδιους κινδύνους που αυτοί που υποστηρίζουμε αντιμετωπίζουν κάθε μέρα. Πάνω απ' όλα, θα πρέπει να μοιραζόμαστε οράματα για έναν κόσμο χωρίς καταπίεση, χωρίς ιεραρχία, χωρίς αστυνομία ή φυλακές ή επιτήρηση, και να επιδεικνύουμε στρατηγικές μέσω των οποίων να τον δημιουργήσουμε.

<https://twitter.com/crimethinc/status/1265808184519864320>

Δεν χρωστάμε τίποτα στην αστυνομία, η οποία εκμεταλλεύτηκε την πανδημία για να δολοφονήσει μαύρους ανθρώπους ακόμα πιο απροκάλυπτα από πριν. **Ο σκοπός της δουλειάς της αστυνομίας δεν ήταν ποτέ να μας κρατά ασφαλείς**. Δεν χρωστάμε τίποτα στους δισεκατομμυριούχους που εκμεταλλεύτηκαν την πανδημία για να βάλουν στην τσέπη τους ακόμα περισσότερα λεφτά από το κράτος και να ελέγξουν την αγορά με τα μονοπώλιά τους. **Ζωή για την οικονομία τους σημαίνει θάνατο για μας**. Δεν χρωστάμε τίποτα στους πολιτικούς που δεν σήκωσαν ούτε το δαχτυλάκι τους για να προστατέψουν την υγεία μας ή τη στέγασή μας. Είχαν την ευκαιρία τους. **Θα πρέπει να τα αλλάξουμε όλα εμείς οι ίδιοι**.

Η κυρίαρχη τάξη είναι καταδικασμένη. Θα καταρρεύσει αργά ή γρήγορα. **Η συγκέντρωση πλούτου και εξουσίας σε όλο και λιγότερα χέρια δεν είναι βιώσιμη**. Το μόνο ερώτημα είναι αν θα την καταργήσουμε πριν μας σκοτώσει όλους και αποδεκατίσει τον πλανήτη. Ο χρόνος είναι λίγος. Τις ζωές που πιστεύαμε ότι είχαμε μπροστά μας τις έχουν ήδη αρπάξει. Από μας εξαρτάται να δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό μέλλον.

Ευχαριστούμε όλους στη Μιννεάπολη και το Λος Άντζελες που ρισκάρανε την ελευθερία τους – ίσως και τη ζωή τους – χτες το βράδυ, για να δείξουν ότι η δολοφονία του George Floyd είναι απαράδεκτη.